

ע"פ 8845/15 - מנסור פואז נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8845/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ע' ברון

המערער:

מנסור פואז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בת"פ
19087-06-13 שניתן על ידי כבוד השופט ת' כתילי
(סג"נ)

תאריך הישיבה:

ט"ז בחשון התשע"ז (17.11.2016)

בשם המערער:

עו"ד עבוד ניזאר

בשם המשיבה:

עו"ד בת שבע אבגז

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 13-06-19087, כבוד סגן הנשיא ת' כתילי) לפיו הורשע המערער, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע עבירות של נשיאה והובלת נשק (סעיף 144(ב) רישא) ומעשה פזיזות ורשלנות (סעיף 338(א)(3)), הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977, ונידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 7,500 ש"ח.

1. על פי הנקבע, ברקע לעבירות קטטה בין משפחת המערער לבין משפחה נוספת. המערער הגיע רגלית לעבר ארבעת בתי המשפחה האחרת, עבר מעל לגדר בטון המקיפה את המתחם, וזרק רימון יד הלאם לעבר שני בני המשפחה האחרת. הרימון נפל במרחק קצר מהשניים והתפוצץ בסמוך אליהם, מבלי שנגרם נזק. ההרשעה נשענת על שני עדי זיהוי. הטענה העיקרית של הסניגור היא כי על אף עדותם המפלילה של שני עדי הראיה במשטרה, בבית המשפט הם חזרו בהם מזיהויים. בית המשפט קמא קיבל את עדויותיהם של שני העדים במשטרה, על פי סעיף 10א לפקודת הראיות. העניין נומק היטב ובית המשפט התרשם כי השינוי בעמדת העדים נבע מהסכם סולחה בין הצדדים ולא מרצון לדייק ולספר את האמת. הוענק משקל לתוכן האמרות, לפירוט וההתאמה ביניהן ולביטחון שהפגינו העדים במרכיב הזיהוי. העדות של כל עד מהווה דבר לחיזוק האחר, כנדרש על פי סעיף 10א(ד). הכרעת הדין ברורה וסדורה ואינה מגלה כל טעות משפטית שמצדיקה התערבות על ידי ערכאת הערעור. בית המשפט המברר פעל בהתאם לתפקידו ומהחומר עולה כי רשאי היה להתרשם כפי שהתרשם.

2. הערעור על העונש מופנה נגד עונש המאסר בפועל. הסניגור התייחס לזמן שחלף, לכך שנערכה סולחה בין המשפחות, להיות המערער בן 21 ביום ביצוע העבירה, ולכך ששירת בצבא. אלה אכן מהווים נימוקים לקולא. מול זאת, אל לבית המשפט להשלים עם התופעה של שימוש בנשק כדרך לנקום בעת סכסוך בין משפחות. כמובן, יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. בהקשר זה, יש לתת את הדעת לכך שלא נגרם נזק לגוף, אך הדבר בא לידי ביטוי בעונש המאסר לתקופה שאינה ארוכה. אף כאן נאמר, כי בית המשפט המחוזי הפעיל שיקול דעתו כדין, ומבלי שקיימת עילת התערבות. בכגון דא, נכון לתת משקל ראוי לשיקול ההרתעה לתופעה ציבורית שנכון לעקור אותה מן השורש.

3. הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר קישון ביום 4.12.2016 לא יאוחר מהשעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ט"ז בחשוון התשע"ז (17.11.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט